



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. srpna 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Hrnčířové a přísedících Mgr. Kateřiny Pivoňkové, Ph.D., a Ing. Marka Vavříčky, **t a k t o** :

Obžalovaný

**Ján P.,**

nar. xxx v xxx, Slovenská republika, trvale bytem xxx, okres xxx, starobní důchodce,

**j e v i n e n , ž e**

v blíže nezjištěné době nejméně v období od roku 2013 do konce června 2017 v Xxx, Xxx, v bytě své partnerky Stanislavy B., nar. xxx, a v Xxx, okres Xxx, v místě svého trvalého bydliště, využil psychické a fyzické bezbrannosti své nevlastní vnučky **poškozené nezl.**, nar. xxx, vyplývající jak z jeho fyzické a psychické převahy, tak z jeho převahy dospělé authority – nevlastního dědečka, a v době, kdy byla poškozená nezletilá svěřena své babičce ke hlídání, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení, v blíže nezjištěném počtu případů poškozenou nezletilou osahával na prsou a na přirození, zasouval jí prsty do přirození a jazykem jí přirození dráždil, tomuto jednání nebyla z počátku poškozená nezletilá schopna se bránit, protože vzhledem ke svému nízkému věku nebyla tehdy po všech stránkách dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet či vyhodnotit a dát najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním nebo se jinak

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

účinně bránit, a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, později obžalovaného od sebe odstrkávala a říkala mu, že to nechce, čehož však obžalovaný nedbal, její odpor překonal a v jednání pokračoval, přičemž po celou dobu poškozené nezletilé opakoval, aby o tom nikomu neříkala, že to bude jejich tajemství, a tohoto jednání se dopustil přesto, že jako dlouholetý partner babičky poškozené nezletilé znal její skutečný věk a věděl, že jí dosud nebylo 15 let, a svým jednáním způsobil poškozené posttraumatickou stresovou poruchu chronického charakteru, projevující se flashbaky události, poruchami spánku, úzkostí a lekavostí, depresivním prožíváním, labilitou, poruchou sebehodnocení, pocity bezmoci a viny a sociální izolací, čímž byla poškozené způsobena delší dobu trvající porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví,

**t e d y**

zneužil bezbrannosti jiného a donutil ho k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let a způsobil tak těžkou újmu na zdraví,

**č í m ž s p á c h a l**

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 al. 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku,

**a o d s u z u j e s e**

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **p ě t i ( 5) r o k ů**,

podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznic e s o s t r a h o u .**

**Podle § 228 odst. 1 tr. řádu** je obžalovaný povinen **nahradit škodu poškozené G.Ř..**, nar. xxx, bytem xxx, Xxx, zastoupené zmocněncem Mgr. Evou Týkalovou, AK Praha 1, Vodičkova 33, **ve výši 5.000 Kč.**

**Podle § 228 odst. 1 tr. řádu** je obžalovaný povinen **nahradit nemajetkovou újmu poškozené G.Ř..**, nar. xxx, bytem xxx, Xxx, zastoupené zmocněncem Mgr. Evou Týkalovou, AK Praha 1, Vodičkova 33, **ve výši 369.409 Kč.**

**Podle § 229 odst. 2 tr. řádu** se poškozená **se zbytkem nároku** na nemajetkovou újmu **odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

**O d ů v o d n ě n í :**

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

1. Na podkladě důkazů provedených v rámci hlavního líčení soud zjistil následující skutkový děj:

Obžalovaný znal poškozenou nezl. G.Ř. od jejího jednoho roku, neboť byl dlouhodobým druhem její babičky, s kterou žil ve společné domácnosti od roku 2004, tedy skoro 14 let, a bylo přirozené, že obž. převzal funkci dědečka poškozené, která je navštěvovala jak v bytě v Praze, tak k nim často jezdila na víkendy na chalupu. V blíže nezjištěné době, od června 2013, buď v bytě své partnerky v Praze v Xxx, nebo na jejich chalupě v Xxx, okres Xxx, když bylo poškozené 10 let, jí začal osahávat nejprve na prsou a potom na přirození. Později jí zasouval prsty do přirození a také jí jazykem přirození dráždil. To vše v blíže nezjištěném počtu případů. V té době byla poškozená osobou bezbrannou, vzhledem ke svému nízkému věku nebyla schopna pochopit a domyslet jednání obžalovaného. Byl pro ni autoritou, měl psychickou i fyzickou převahu. V pozdějším věku od sebe poškozeného opakovaně odstrkávala a říkala mu, že nechce, ale obžalovaný jejích proseb nedbal a v jednání i přes odpor poškozené pokračoval. Obžalovaný opakovaně poškozené říkal, ať o jeho počínání nikomu neříká, že by z toho mohl být problém. Uvedeného jednání obž. zanechal až přibližně na konci června 2017, protože mu poškozená řekla, že se s tím někomu svěřila, i když to nebyla pravda. V důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha těžkého stupně, což je déletrvající vážná porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví, která přetrvává až do současnosti, a projevuje se u poškozené zejm. flashbacky události, poruchami spánku, úzkostí a lekavostí, depresivním prožíváním, labilitou, poruchou sebehodnocení, pocity bezmoci a viny a sociální izolací. Následky jsou pro poškozenou fatální, jedná se o dlouhodobou záležitost v horizontu několik let, kdy nelze vyloučit, že se poškozená bude s následky potýkat celý život.

2. Obžalovaný **Ján P.** se k posuzovanému jednání doznal. V př. řízení i u hl. líčení vypověděl, že v ČR žije od roku 1998, má české občanství a v současné době je v důchodu. Asi od roku 2004 žije ve společné domácnosti se Stanislavou B. na adrese Xxx, v Xxx. Nezl. G. Ř. je vnučka jeho partnerky. Nikdy s ní neměl žádný problém. V srpnu 2013 koupil chalupu v obci Xxx. Už si nemůže přesně vzpomenout, ale v ten samý rok poprvé nezletilou osahával a hladil. Docházelo k tomu jednak na chalupě, ale i v bytě v Xxx na Xxx. Na chalupu za nimi jezdila poškozená na víkendy. Měli s poškozenou společné zájmy, dost si rozuměli, povídali si, vymýšleli hry. Našel jí statek v blízkosti chalupy, kde mohla jezdit na koni, šla se tam seznámit a od té doby tam jezdila. Osahávání neprobíhalo každý víkend. Skončilo to v květnu 2017, protože mu poškozená řekla, že má kluka. Začalo to celé tak, že jí nejprve začal hladit na prsou a na přirození přes oblečení, ale později jí tam hladil i pod oblečením. G. moc nechtěla, aby jí sahal na prsa, on to respektoval. Na přirození jí sahal tak, že jí nejprve vsunul otevřenou dlaň na přirození a prsty se dotýkal okraje poševního vchodu a trochu na něj tlačil. G. nechtěla, aby rukou hýbal, měla radši hlazení na okrajích. Na prsa jí sáhnul tak 10x, z toho jen jednou na holá prsa. Stávalo se to tak, že šla třeba G. kolem něj a on na ni sáhnul, ale ona se ohnala nebo si dala ruce na prsa, aby tomu zabránila. Když řekla, že to stačí, vždy přestal. Když se jí ptal, jestli se jí to líbí, byla taková neutrální. Neví, kolikrát jí sahal na přirození, to bylo nejvíce 1x za měsíc, spíš sporadické, podle příjezdů poškozené na chalupu. Partnerka, babička poškozené, byla vždy blízko, nacházela se třeba zrovna v kuchyni a tak nikdy neviděla, že by poškozené zasouval prsty do přirození. V bytě v Praze k osahávání docházelo v obýváku i v ložnici, na chalupě je jedna místnost v přízemí, kde k tomu vždy docházelo. Přibližně 2x vykonal na G. orální pohlavní styk, to už byla starší. Stalo se to loni a na začátku letošního roku. On jí hladil a ona si nakonec sundala kalhotky sama. Nestalo se, že by ona sahal na jeho intimní místa, tak daleko to nikdy nedošlo, nikdy nechtěl, aby vzala do úst jeho pohlavní úd. To, že s ní bude provozovat orální sex, ho napadlo, když už měla chloupky, to

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

ho vyprovokovalo. Bylo to vždy takové chvilkové, nevnímal z její strany žádnou razantnější obranu. Neví, zda souhlasila s tím, že jí bude sahat do kalhotek, neptal se, prostě se to povedlo. Nikdy jí nic nezakazoval, do ničeho ji nenutil, nebylo tam žádné násilí nebo tvrdší přístup. Jen jí řekl, aby o tom nikomu neříkala. V souvislosti s tímto jednáním u něj nikdy nenastala erekce. S partnerkou sexuálně žili, v jednu dobu měla gynekologické problémy a on asi sexuálně strádal. Pohlavní styk mezi ním a družkou probíhal 1-2x za týden, někdy 1x za dva týdny. Neměl potřebu dalšího sexu, nepotřeboval chodit za jinými ženami. V době, kdy docházelo k osahávání G., tak sex měl, ale s menší frekvencí, partnerka byla asi před 5 lety na gynekologickém zákroku, ale vzájemně si pomohli jinak než klasickou souloží a nikdo nestrádal.

Je pravdou, že se obdobného jednání dopouštěl v minulosti i na dcerách své partnerky, k tomu se doznal a za jednání se jim před jejich matkou omluvil a tím to celé skončilo. To se stalo někdy na začátku října 2012. S partnerčinou dcerou I. došlo jen k několika sáhnutím na prsa, její sestře P. sahal na prsa i na přirození. Neumí vyjádřit, proč to dělal, nechápe, co se v něm stalo.

O svém chování si myslí, že je to velký problém, stydí se za to a moc toho lituje. To, že dělá něco špatně, mu došlo až v průběhu času, asi v roce 2016, předtím to neřešil. Na chvíli své jednání přerušil, ale po prodlevě s tím zase začal. Vždy šlo o iniciativu z jeho strany. Když viděl, že nechce, že odchází, tak ji nechal v klidu. Nikdy neřekla, že by jí něco bolelo, nikdy to nepostřehl. Nyní žádného sexuologa ani poradnu nenavštěvuje. S babičkou poškozené má nyní normální vztah, už asi je zase jeho družkou, stýkají se, přátelí se. Ona jezdí navštěvovat jeho na chalupu a on ji do Prahy, přespí zde, když například potřebuje druhý den k lékaři. Již je tři roky v důchodu, jeho aktuálním příjmem je pouze starobní důchod ve výši 14.000 Kč. Nemá žádný majetek, chalupu v Xxx převedl na syna v listopadu 2017. Je pravdou, že má nějaký majetek na Slovensku spolu se sestrou, mělo by se jednat o les. Jeho aktuální zdravotní stav je špatný, má jen jednu plíci, proto se mu špatně dýchá.

3. Obžalovaný je z posuzovaného jednání usvědčován níže uvedenými svědeckými výpověďmi, znaleckými posudky a listinnými důkazy:
4. Poškozená **nezl. G. Ř.** ve své výpovědi v př. řízení, jejíž videozáznam včetně jeho přepisu byl proveden jako důkaz u hl. líčení, uvedla, že to celé začalo asi před 4 roky. Od raného dětství byla často na hlídání u babičky, protože oba rodiče hodně pracovali. Tehdy se jí děda začal dotýkat, kde se mu líbilo. Ona ho odstrkovala a opakovala mu, že to nechce, což on ignoroval. Nejčastěji k tomu docházelo na chatě u dědečka nebo u babičky v bytě. Dotýkal se jí na prsou nebo na přirození a několikrát ji nutil, aby ho líbala. Nevzpomíná si, jak to celé začalo, ale bylo to hrozné. Vždy počkal, až babička odejde, a začal se jí dotýkat. Babička byla v tu dobu třeba v koupelně nebo v kuchyni nebo na chalupě šla nahoru do patra a trvalo déle, než se vrátila. Pokaždé to trvalo jinak dlouho v závislosti na tom, kdy se babička vrátila. Když jí prsty sahal na přirození, tak přejížděl tam a zpátky nebo jí strkal prsty dovnitř. Když měla na sobě džíny, tak to bylo fajn, měl problém je rozepnout, ale s legínami už to bylo jednoduché. Ona na tu chalupu jezdila ráda za koňmi, o prázdninách tam bývala třeba dva týdny v kuse, ale i si povídala s babičkou a s dědou, pomáhala jim. To zasouvání prstů dovnitř jí občas docela bolelo, prst zasunul asi na 8 cm. O tom, co jí děda dělal, se nikdy nebavili, ona mu ale několikrát říkala, že si to nepřeje a nelíbí se jí to, tak ať toho nechá. On na to odvětil takové „hmm“ a jí bylo jasné, že s tím nesouhlasí. Říkala mu to docela pravidelně, minimálně 10x. Někdy jeho jednání strpěla, někdy to bylo extrémně nepříjemné, a proto mu to řekla. Snažila se mu vyhýbat a nezůstávat s ním sama, být pořád s babičkou, ale to nešlo vždy. Také se snažila vyndat mu jeho ruku ze svého přirození, on tu ruku třeba vyndal, ale nechal ji položenou na přirození a hladil ji. Celé to vnímala dost negativně, znepříjemňovalo jí to život. Vzpomínek se bude těžko zbavovat. Opakoval jí, že to zůstane mezi nimi, a ona mu věřila, protože ji vychovával a byla u prarodičů skoro pořád. Bála se to někomu říct. Nikdy jí nevyhrožoval, co by se stalo v případě, že by to někomu řekla, ale několikrát se jí zeptal, jestli o tom s někým mluvila. Za ty čtyři roky se jeho jednání stupňovalo, nejprve to začalo

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

osaháváním prsou, nakonec jí dával prsty do přirození. To už jí bylo 14 let. Když jí dával prsty do pochvy, mohlo to trvat asi půl minuty nebo minutu a hodně to bolelo. Vždy se snažila mu tu ruku vyndat. Naposledy k tomu došlo někdy před začátkem letních prázdnin v roce 2017. Když se to stalo naposledy, byla na něj hodně nepříjemná a zalhala mu, že o tom někomu řekla, i když to nebyla pravda. On už toho potom nechal a díky tomu to vlastně přestalo. Asi tušil, že z toho bude problém. Na chalupě byla ještě asi dva týdny potom, ale to už jí nic nedělal. Většinu na sobě mívala legíny a tričko, někdy mikinu. Ze začátku jí na přirození sahal přes legíny, později už dával ruku i pod ně. Několikrát se stalo, že chytil její ruku a chtěl, aby se ho ona dotýkala na jeho přirození. To ale vždy odmítla. Nevšimla si, jestli měl přítom erekci. Občas ji nutil, aby se s ním líbala, a strkal jí jazyk do pusy. Ona se tomu vždy snažila uhnout. Nikdy při tom nebyli s dědou nazí. Asi 10x nebo 15x se stalo, že ji děda líbal pusou na intimních místech, nějak jí olizoval přirození. K tomu většinou docházelo přímo na chalupě. Násilí vůči ní děda nikdy nepoužil, ale když ho odmítla, byl naštvaný a nemluvil s ní zase do doby, než se mu podvolila. Nikdy po ní nechtěl, aby vzala jeho přirození do úst, jen chtěl, aby mu na něj sahala. To vždy rukou ucukla. Dusila to v sobě, nechtěla to nikomu říkat, ale pořád ji to trápilo, a po několika měsících to nakonec mamince řekla. Nejprve jí přiznala jenom to osahávání, ale postupem času jí řekla úplně vše. Maminka to hned začala řešit. Vzpomíná si, že když byla menší, maminka jednou říkala, že to na ní děda taky zkoušel, ale ona to tehdy nechápala. Nikdo jí neříkal, jak má na policii vypovídat.

5. Svědkyně **I.Ř.**, matka poškozené, v př. řízení i u hl. líčení shodně vypověděla, že za ní dne 28.10.2017 přišla dcera a řekla jí, že to, co jí a její sestře P.B. kdysi dělal děda, dělá i jí. Víc k tomu říct nechtěla. Pamatuje si, že asi před 5 lety dceři řekla o tom, jak ji obžalovaný osahával, a že nikdy nechce, aby se to stalo jí. Později jí a jejímu příteli Michaelu L. dcera začala říkat, co se vlastně stalo. Vyprávěla jí, že jí děda sahal pod triko na prsa a že jí strkal prsty do přirození. Byla z toho velmi v šoku, zavolala svojí sestře, P.B. a synovi obžalovaného Peterovi P.ovi a společně jeli do bytu matky v Xxx, kde obžalovaného konfrontovali, ten jen seděl a v podstatě nic neřekl, neprojevil žádnou lítost. Řekl, že je to pravda, že to pokazil. Svědkyni obžalovaný osahával zhruba před pěti lety, stalo se to párkrát. Opravoval jí třeba něco v bytě, přišel za ní do koupelny a stáhl jí kalhotky nebo když ji někam vezl v autě, začal jí osahávat. Odstrkovala ho, ale jelikož to byl chlap, většinou ji přemohl, ale k ničemu nedošlo. Křičela na něj, co si to dovoluje. Zkoušel ji osahávat i v bytě matky, když tam byli všichni na návštěvě. Své matce to řekla asi po dvou měsících, potvrdila si, že se to děje také její sestře. Matka jejímu tvrzení nevěřila, ale když to potvrdila i sestra, tak tomu věřit začala. Matka se rozhodla, že s ním zůstane, že už to dělat nebude. Obžalovaný se jim omluvil, přinesl květiny a slíbil, že už se to nebude opakovat, a také se jí již nikdy osahávat nepokusil. V této souvislosti také s matkou hovořila o četnosti pohlavního styku mezi ním a obžalovaným. Matka říkala, že mají s obžalovaným 2x do týdne normální sexuální život. Ví, že matka měla nějaké gynekologické problémy a musela absolvovat operativní zákrok přibližně v roce 2015, ale neví, jestli to mohlo mít nějaký vliv na jejich osahávání. Emoce byly na G. znát už delší čas, přibližně rok. Plakala, měla bezdůvodné stavy, ale nevěděli, co se děje. Přičítali to s přítelem pubertě nebo nějakému dění ve škole. S babičkou a obžalovaným trávila poškozená hodně času již od útlého dětství, jezdila za nimi na chalupu. Na chalupě měla koně, chtěla tam jezdit často, aby s nimi byla. Občas přespala i v bytě u babičky v Praze. Za celé období vnímala vztah dcery a obžalovaného jako hezký vztah. Když byla malá, obžalovaný si s ní hrál, byl to opravdu hodný děda. Nikoho by taková věc nenapadla. Je pravdou, že poslední dobou už nechtěla jezdit přímo k babičce, ale chtěla jezdit na statek, kde měla koně. Statek se nachází asi 2 km od té chaty. G. to velmi ublížilo. Měla ho ráda jako dědečka, rozuměli si, často opakovala, že dědeček ji vychoval, tak proč jí to udělal. Nyní chodí na psychoterapie, takže se její stav zlepšil, ale ovlivňuje to její výkony ve škole. Dle sdělení psychologičky bude psychoterapie trvat asi 1-2 roky. G. vždy byla extrovert, ale nyní se bojí jít sama do koupelny, bojí se tmy, zhoršily se její výsledky ve škole, je uzavřenější. S babičkou poškozené se nyní nestýkají, protože

se rozhodla podporovat obžalovaného, a to je pro ně nepřijatelné. G. o tom ví a je jí líto, jak babička zareagovala. Nestýká se ani se svou sestrou, která se za matku postavila.

6. Svědek **Michael L.** v př. řízení i u hl. líčení shodně vypověděl, že s paní I.Ř. , matkou poškozené, žije ve společné domácnosti od září 2015. Když se jim G. svěčila s tím, co se děje, nebyl doma, ale partnerka mu to potom řekla a snažili se vyhodnotit, jak s těmito informacemi naložit. Následující den si s ní sedli a začali mluvit o tom, co se jí stalo, jak s obžalovaným vycházeli a co jí dělal. Poškozená říkala, že docházelo k obtěžování. Začal se jí konkrétně ptát, kam a jak na ni obžalovaný sahal, jestli jí sahal pod tričko, na prsa nebo do kalhotek. Poškozená plakala, ale odpovídala, že ano. Řekla, že ke styku nedošlo. Říkala mu, že někdy jí sundával kalhotky a že byla nahá. Neřekla konkrétně nic k tomu, kam jí sahal a strkal prsty, to už byly podrobnosti, které neprobírali, přišlo jim to za hranou. Pamatuje si, že před šesti lety řešili podobnou zkušenost, kterou měla s obžalovaným jeho partnerka, vyřešilo se to v rámci rodiny a rozhodli se to dále neprobírat. To už se s I. znal, ale nežili spolu. Věděl také, že totéž se stalo i její sestře P., která měla s obžalovaným podobnou zkušenost, také ji osahával. Řešili to i s matkou, obžalovaný se jim nakonec omluvil. Když se o tom s poškozenou bavil, říkala mu, že s tím děda začal zhruba před čtyřmi nebo pěti lety. Říkala, že mu to neřekla dříve proto, že jí děda říkal, ať o tom nikomu neříká, že to je jejich tajemství, o kterém se nemluví. Obžalovaný ji vydíral tím, že v okamžiku, kdy to zveřejní, tak ublíží hlavně babičce, která je nemocná na srdce, ublížila by jim, že se přestanou stýkat a ona už nebude moci jezdit do Xxx za koňmi, které má moc ráda. Za druhé byla asi moc malá, že si vůbec neuvědomovala, co obžalovaný dělá. Domnívá se, že má jako partner matky poškozené s poškozenou nadstandardní vztahy, zná ji asi od jejich 6 let. Nikdy mu nepřipadlo, že by byla doma nešťastná, doma byla vždycky ráda. V poslední době byla často plačtivá, měla velké výkyvy nálad. S partnerkou to přisuzovali tomu, že je na ní nyní velký tlak z hlediska školy, vzdělání, je v 8. třídě a za rok bude mít přijímačky na střední školu. Poté, co se jim G. svěčila, zavolali i sestru partnerky P., protože ta věc už přesahovala rodinu, týkalo se to i jí, protože to, co dělal obžalovaný G., dělal i jí. Zavolali synovi obžalovaného a sešli se v Xxx u paní B., babičky. Řekli jí, co se stalo, ale ona seděla bez jakýchkoliv emocí, bez reakce. Během asi půl hodiny přišel domů i obžalovaný. Svědek se ho začal ptát, co mu může říct k nestandardnímu chování mezi ním a Gábinou. Obžalovaný se rozhovořil, že s poškozenou udržuje intimnější vztah, na dotazy odpovídal, že jí sahá pod tričko a do kalhotek. Obžalovaný několikrát zopakoval, že ví, že udělal chybu, že jen čekal, kdy se to provalí, protože bylo jasné, že se to dřív nebo později stane. Řekl, že je připraven odjet z Prahy do Xxx, aby už se nevidali, a tím že považuje celou věc za vyřízenou. Po všech diskuzích bylo zřejmé, že se to nedá řešit jinak než jej nahlásit na Policii ČR, proto jej s Petrem P. odvedli na služebnu policie. Obžalovaný souhlasil, byl připraven nést následky. Svědku nejvíce překvapila reakce Stanislavy B., babičky poškozené, která šla obžalovanému sbalit kartáček na zuby, měla starost o něj, nikoliv o poškozenou.
7. Z výpovědi svědka **Petera P.** soud zjistil, že je synem obžalovaného, dříve se scházeli celkem pravidelně, vztahy fungovaly normálně, neměl ani ponětí o tom, co se děje. Poprvé se o této záležitosti dozvěděl, když mu I.Ř. zavolala, že s ním potřebují mluvit ohledně nějaké soukromé záležitosti mezi čtyřma očima. To bylo v neděli 29.10.2017. Ještě ten den k němu přijeli I.Ř. se svým přítelem Michaelem L. a řekli mu, že se to týká jeho táty a nevědí, jak přesně to formulovat. Sdělili mu, že přišli na to, že jeho otec zneužívá jejich dceru G.. Domluvili se automaticky, že to budou řešit hned. Zavolali otcovo partnerce p. B., jestli můžou všichni přijet, a když to odsouhlasila, hned k nim jeli. P. B. má nemocné srdce, proto jí to říkali velmi opatrně. Když jí sdělili, co se stalo, reagovala na to ledovým klidem. Teprve na tomhle společném setkání se dozvěděl, že se otec se měl v minulosti chovat nevhodně i k I. i její sestře P.. Zpočátku si myslel, že je to špatný vtíp, snažil se to rozdýchat. Když přišel otec domů, byl překvapený, že jsou tam všichni. Když tátovi Michael řekl, že je třeba něco vážného prodebatovat, bylo poznat, že mu v tu chvíli došlo, co se děje. Padly přímé dotazy týkající se G. a jejího obtěžování. Michael se ptal

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

velmi konkrétně. Nejprve otec mlčel, ale poté se rozpovídal. Je pravdou, že se sám neovládl, a začal na něj křičet, že tohle se nedá zamést pod koberec a že je to zkažený život mladé holky. Otec reagoval se skloněnou hlavou, nedokázal své chování vysvětlit. Michael otcovi řekl, že buď půjde na policii sám, nebo že tam půjde on, tak se v tu chvíli zapojil také a řekl otcovi, ať jde ještě v tu neděli, že to bude lepší, když půjde dobrovolně. Odjeli tedy ve složení obžalovaný, on, Michael a I. na MOP Letňany. Řekl otcovi, že by si sebou měl vzít i nějaké oblečení, protože nevěděl, kdy se vrátí domů. Všichni si tam uvědomovali, jak moc závažná tr. činnost to je. Pokud si dobře vzpomíná, paní B. otcovi nutila koláč, nepamatuje si, jestli mu pomáhala i sbalit. Na policii mu řekli, že tam není potřebný, že pokud bude potřeba, tak si ho předvolají. Otec zůstal po obvinění tři dny v cele předběžného zadržení. První den za ním hned jel do Xxx Xxx s obavou, aby si neublížil. Snažil se ho navštěvovat celkem pravidelně. Řekl mu svůj názor na věc, ať u něj nehledá nějaké odpuštění nebo vykoupení, dělá to jen kvůli tomu, že je jeho syn. Pomáhal mu i stěhovat se od paní B., ale nyní ví, že opět vedou společnou domácnost, ona za ním jezdí do Xxx Xxx, on za ní do Letňan. S I. a Michaelem se přátelí, ví, že je I. našťvaná na svoji matku, která se přiklonila na stranu obžalovaného. Paní B. řekla, že si za to prakticky G. může sama. Otec má jen jednu plíci a problémy se štítnou žlázou, proto je tak hubený.

8. Svědkyně **P. B.** vypověděla, že je tetou poškozené G. Říhové. V neděli 29.10.2017 jí zavolala sestra I. a požádala ji, zda může co nejdříve přijet, že se jedná o jejich maminku. Bála se, co se stalo, tak hned jela k sestře do bytu v Xxx. Tam jí sestra I. s přítelem Michaelem řekli, že jim den předtím G. svěřila, že jí měl obžalovaný obtěžovat a osahávat. Sestra se s ní chtěla domluvit, jak budou dál pokračovat. Navrhla, ať zavolají synovi obžalovaného, Peterovi. Ten jim řekl, ať hned přijedou, odjeli k němu a pak všichni společně do bytu její maminky. Ján nebyl doma, proto Michael mamince všechno šetrně řekl. Když přišel obžalovaný domů, Michael se jej zeptal, jestli je to pravda, a obžalovaný se přiznal, že ji osahával a že jí zajel i pod kalhotky. Michael řekl, že by se měl jít obžalovaný přiznat na policii sám, pokud tak neučiní, ráno na něj podají trestní oznámení. Obž. se tedy sbalil a šel na policii. Šla tam s ním sestra I., její partner Michael a syn Peter. I ona má s obžalovaným podobnou zkušenost, asi před pět lety ji také osahával, mohlo to trvat tak rok. Nejdřív mu řekla, ať toho nechá, a poté, když to řekla i matce, toho skutečně zanechal. Odehrávalo se to třeba tak, že když se loučili, přitáhl si ji k sobě, dal jí jazyk do pusy, sahal jí na prsa a jednou, když spolu byli sami, zajel jí pod kalhotky na přirození. Vždycky ho odstrčila, ať toho nechá, a on toho nechal. G. by charakterizovala jako hodnou a přátelskou, je to zlatíčko. Na chalupu do Xxx Xxx jezdila za babičkou často, o prázdninách i o víkendech. Obžalovaný je klidný a hodný člověk, neumí si jeho chování vysvětlit, asi neví, že dělá něco špatného. Jim se tehdy omluvil a slíbil, že už to nikdy neudělá.
9. Svědkyně **Stanislava B.** ve své výpovědi v př. řízení uvedla, že je babičkou poškozené a partnerkou obžalovaného. Uvedla, že v neděli 29.10.2017 za ní přijely obě její dcery P. a I., partner I. Michael a syn obžalovaného Peter. Michael jí řekl, že asi před pěti lety se v rodině stala jedna ošklivá událost, kterou v rodině vyřešili mezi dospělými s tím, že už se nebude opakovat, a bohužel znovu ta situace nastala a opakuje se její vnučce. Než se o tom stihli pobavit, přišel obžalovaný domů. Ten k tomu řekl, že obtěžování jejich dcer skončilo zhruba před čtyřmi lety s tím, že už v tom nebude pokračovat, a on nepokračoval. Omluvil se, chtěl s ní a její rodinou zůstat. Měli tehdy ve vztahu krizi, smířila se s tou záležitostí, protože jinak jejich soužití bylo po celou dobu štastné. Michael začal říkat, že obžalovaný však dále pokračoval v obtěžování vnučky G. . Domnívala se, že se jedná třeba o poslední rok, kdy vnučka dospívala, ale vyrazilo jí dech, když se dozvěděla, že to trvá od té doby, co bylo vnučce přibližně 10 let. Nedokázala to pochopit. Obžalovaný byl pracovitý, svědomitý, mohla se na něj spolehnout, vždy každému v rodině pomáhal. Ve chvíli, kdy jej konfrontovali, byl obžalovaný především zmatený, nečekal tam všechny pohromadě. Přiznal se k tomu a řekl, že to skončilo v květnu, protože vnučka řekla, že už si to dále nepřeje. Ani ji nenapadá, kdy se to mohlo dít, vnučka tam jezdila ráda, byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

šťastná a myslí si, že kdyby se něco takového dělo, bylo by to na ní znát. Chalupu v Xxx mají 4 roky, vnučka jezdila zhruba 1x měsíčně, o letních prázdninách i na tři týdny. Do jejího bytu v Xxx chodila vnučka v posledních čtyřech letech málo, přibližně jednou za měsíc tam přespala. S obžalovaným žije ve společné domácnosti 14 let, jejich sexuální život je standardní, provozují klasický sex asi jednou týdně. U hl. líčení svědkyně doplnila, že si vnučku brali od mala, asi od jejího prvního roku, a s dědečkem se měla velmi ráda. Osobní kontakt mezi nimi vždy byl, hráli si na koně, různě laškovali. Pro ni jako pro babičku bylo dost těžké rozpoznat, jestli jejich fyzický kontakt má nějaký erotický podtext. Nikdy si ničeho nevšimla. V bytě v Xxx stále zůstávají otevřeny všechny dveře, kuchyň je spojená s obývacím pokojem, mohla kdykoliv vyběhnout, ale nikdy nic závadového neviděla. Stejně tak na chalupě. Vnučka tam jezdila velmi ráda, chodila pomáhat na farmu s koňmi a to ji naplňovalo radostí. Nepozorovala, že by měla vnučka nějaké stresy nebo se obžalovaného stranila. Večer si společně povídali, hráli různé hry nebo se koukali všichni tři společně na televizi. Vnučka si pochvalovala, jaký je na chatě klid, neboť ona i obžalovaný jsou nekonfliktní. S obžalovaným žila od roku 2004, znala ho 20 let a 14 let žili ve společné domácnosti. Vnučka trpí od malička syndromem ADHD, bývala často neklidná, jedině obžalovaný měl trpělivost vydržet si s ní hrát. Poté, co se o tomhle dozvěděla, se jí zhroutil svět, velmi ji to ranilo. Šokovalo ji, když jí řekli, že to trvá od vnuččiných deseti let. Nechtěla tomu věřit, ale obžalovaný přiznal, že se to dělo. S obžalovaným to řešili až po dvou měsících. Kontaktovala jej a zjistila, že je ve špatném zdravotním i psychickém stavu. Nyní spolu nežijí, ale podporuje ho. Nějaký čas u ní bydlel, telefonují si, pokud obžalovaný potřebuje přespat v Praze, přespí u ní v bytě. Je to člověk jinak hodný, slušný, pracovitý. Kvůli tomu s ní přestala komunikovat dcera, matka poškozené. Svědkyně s vnučkou moc nekomunikovala, přišlo jí, že se straní, snažila se s ní navázat kontakt, zvala jí k sobě do bytu a vnučka věděla, že tam bude sama, a nepřišla, ale ona komunikovat nechtěla. S obžalovaným měla intimní styk jednou týdně, což považovala za dostačující, ale obžalovanému to zřejmě nestačilo. Pokud se má vyjádřit ke svým gyn. obtížím, prodělala dva gynekologické zákroky v roce 2011 a v roce 2015.

10. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychiatrie** (č.l. 46-64), vypracovaného znalci PhDr. Štěpánkou Tůmovou a MUDr. Luděkem Danešem, CSc., soud zjistil, že obžalovaný netrpí a ani v době spáchání netrpěl žádnou duševní poruchou ani sexuální deviací. Schopnost rozpoznávací byla u obž. zachována v plné míře, schopnost ovládací mohla být snížena měrou nepodstatnou v důsledku jeho nezdrženlivosti. Obžalovaný je heterosexuálně orientován, preferuje především mladší ženy. Pobyť obž. na svobodě není z psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný. Prognóza resocializace je dobrá, je dobře sociálně adaptován.
11. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie** (č.l. 65-77), vypracovaného týmiž znalci, bylo zjištěno, že osobnost obžalovaného je mírně nevyvážená, což se projevuje v oblasti zdrženlivosti, jak již bylo zmíněno výše, a stálosti, jinak bez výraznějších psychopatologických abnormit. Posuzovaný žil léta v souladu se svou partnerkou, která se o něm vyjadřuje pozitivně. Celoživotně byl obžalovaný heterosexuálně orientován. Obžalovaný zvládá poměrně dobře životní zátěžové, jeho psychologické obranné mechanismy mají charakter jako u většiny obviněných, projevuje se jisté potlačení a přesun viny mimo vlastní osobu. Intelektové schopnosti lze hodnotit jako průměrné, známky hrubšího organického poškození vyšetření neprokazuje. Sociální adaptace obžalovaného v jeho životě nebyla poruchová. Na motivaci stíhaného skutku se uplatnila prvořadě osobnost posuzovaného (resp. jeho projevy nezdrženlivosti) v souhře s okolnostmi, kterými byla situace sexuální nouze a blízkost poškozené.
12. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie a dětská klinická psychologie** (č.l. 103-118) a výsledku znalců MUDr. Aleny Gayové a PhDr. Karla Humhala u hl. líčení vyplývá, že poškozená je nyní v nepříznivém psychickém stavu, je nepříznivě

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.



– disharmonicky formována. Prokazuje pouze podprůměrnou mentální výkonnost vzhledem k chronologickému věku, nalézá se v mírném depresivním útlumu, se zvýšenou hladinou psychické labilitu a úzkosti. Projikuje tendenci kompenzovat vytěsněné citové neuspokojení nezodpovědně šarmantním jednáním. Schopnost poškozené zapamatovat si a následně reprodukovat prožité události je z forenzního hlediska neporušena. Obecná věrohodnost není ideální vzhledem k celkově nepříznivému psychickému stavu a je akceptovatelná s ohledem na soulad s výpovědí obžalovaného. V souvislosti s vyšetřovanou trestní věcí byla poškozená vzhledem ke svému nízkému věku a vzhledem ke vztahu k pachateli - dědečkovi v době páchaní předmětné trestné činnosti po všech stránkách nedostatečně vyspělá, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát najevo svůj nesouhlas, byla osobou bezbrannou. Poškozená trpěla po činu posttraumatickou stresovou poruchou, klasifikace F 43.1., která vznikala postupně, plíživě, přibližně v době, kdy si poškozená uvědomila závadovost jednání obžalovaného, tedy nejméně poslední dva roky. V době znaleckého vyšetření byla poškozená ve fázi povrchní adaptace na trauma, dodnes trpí depresivním útlumem, labilitou, poruchou sebehodnocení. Vnímá svoji sociální izolaci a vlastní fungování ve světě bere jako roli, kterou ve společnosti musí hrát. Zjištěné psychické a psychiatrické potíže u poškozené lze považovat za následek inkriminovaného zvláště závažného zločinu. Tyto následky u poškozené lze považovat za těžkou újmu na zdraví. U hl. líčení znalec psycholog **PhDr. Humhal** doplnil, že poškozená je v nepříznivém psychickém stavu, disharmonicky formována, nalézá se v mírném depresivním útlumu. O šetřené věci odmítla hovořit, nespolupracovala uspokojivě. Dále znalec poukázal na rozpor mezi klinickým dojmem z vyšetření a výsledky testů, opakovaně poškozené vyšly podprůměrné výsledky. Obecná věrohodnost nebyla ideální, nicméně z forenzního hlediska nebyla kvalitativně snížena, byla snížena kvantitativně. To, že posuzovaná osoba vyjde v testech nebo při psychologickém vyšetření jako nevěrohodná, neznamená, že nemůže poskytnout věrohodnou výpověď. Znalkyně **MUDr. Gayová** u hl. líčení dále uvedla, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která vznikla v přímé souvislosti s trestným činem, který je vyšetřován. Tuto poruchu lze hodnotit jako těžkou újmu na zdraví. Přibližně po dvou měsících po vypracování znaleckého posudku vyšetřovala poškozenou znovu a její zdravotní stav se ještě zhoršil. Doporučovala psychiatra a medikaci. Projevy posttraumatické poruchy se potvrdily a narostly. Poruchu lze zhodnotit jako těžkou, jelikož se přidaly obsedantní příznaky, poškozená se bojí sprchovat, bojí se zavřít oči ve sprše, má problém s nahotou, sebejistotou, což vychází z pocitů viny, z pocitů špíny. Tím, jak poškozená zraje, roste, si čím dál více uvědomuje, co se stalo. Léčba bude dlouhodobá a není vyloučeno, že pozůstatky budou na celý život. Takto dlouhodobé sexuální zneužívání dítěte je celoživotní záležitostí. Posttraumatická stresová porucha jako dlouhodobé poškození zdraví je z hlediska psychiatrického posuzována jako těžká újma na zdraví. Vlastními konkrétními projevy jsou porucha spánku, noční můry, opakování vtíravých zážitků, poruchy soustředění, porucha úcty. Mezi dalšími např. pocity viny, které potom plodí další široké spektrum poruch sebehodnocení a sebehodnoty. K tomu, zda bezbrannost poškozené trvala po celou dobu, uvedla, že se dá říci, že nezletilá byla první dva roky osobou bezbrannou, docela dobře nechápala, co se děje, ale poté už začala chápat, ale byla bezbranná z důvodu manipulace obžalovaným a předchozími roky zneužívání. Skutečnost, že poškozená trpí syndromem ADHD, může souviset pouze tak, že byla zranitelnější nebo více zneužitelná, nikoliv, že by zde byla přímá souvislost s projevy posttraumatické stresové poruchy.

13. Soud dále provedl důkaz **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, na stanovení ztížení společenského uplatnění**, vypracovaného rovněž znalkyní MUDr. Alenou Gayovou na žádost zmocněnkyně poškozené. Bylo zjištěno, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, klasifikace F 43.1., která zahrnuje flashbacky událostí, poruchy spánku, úzkosti a lekavost, depresivní prožívání, poruchy sebehodnocení, pocity bezmoci a viny, sociální stažení, vtíravé návraty vzpomínek, emoční labilitu. Posttraumatická

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

stresová porucha je chronického charakteru vzhledem k délce zneužívání, vznikla záhy a přetrvává dodnes. Dále poškozená trpí obsedantně kompulsivní poruchou, klasifikace F 42.2., která se projevuje obsedantní potřebou kontroly, puntičkářstvím. Pokud jde o zhodnocení sociálních důsledků, poškozená nepodává ve škole plný výkon, na události zneužívání vtíravě myslí, má narušenou pozornost, je nutné navštěvovat psychologa. Oproti předchozímu vyšetření se přidaly známky obsedantní poruchy, tedy zvýšená kontrola a snížený výkon. Poškozená má problémy v mezilidských vztazích, nepřipouští si vrstevníky blíže. Se zneužíváním se nikomu nesvěřila, a to ji izolovalo od okolí. V dalším životě bude riziková pro neurotické a subdepressivní prožívání, kvalita života bude touto zkušeností snížena. Znalce na základě vyšetření a studia dokumentace zhodnotila ztížení společenského uplatnění podle ustanovení § 2958 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a dle metodiky Nejvyššího soudu České republiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Vypočtená výše ztížení společenského uplatnění činí 217.299 Kč, přičemž znalce nebyl uplatněn žádný modifikační koeficient. Znalce u **hl. líčení** dále uvedla, že k výpočtu částky za ztížení společenského uplatnění dospěla zadáním jednotlivých symptomů do systémové tabulky. Výstizné pro toto inkriminované jednání shledala položky *Z 61.3. – Události vyvolávající zřátu sebeúcty v dětství*, *Z 61.4. – Problémy způsobené sexuální zneužitím dítěte osobou z rodiny* a *Z 61.7. – Osobní děsivé zážitky v dětství*. Závažnost jednotlivých symptomů se navíc škáluje a zhodnocují se modifikace. Všechny položky zhodnotila nejnižším číslem 1. Co se týče modifikací, patří mezi ně věk a zneužití bezbrannosti, které lze ohodnotit navýšením o 30 - 35 % za každou položku, a ještě zvláště je navýšení za prožití mučivých útrap, když čin způsobil psychické trápení. Jedná se o pevnou částku 50.000 - 300.000 Kč navíc, toto zhodnocení však závisí na úvaze soudu.

14. Soud dále provedl důkaz **listinnými důkazy**, ze kterých zjistil následující skutečnosti:

Ze záznamu o zahájení úkonů (č.l. 1-2) bylo zjištěno, že dne 29.10.2017 byly na základě oznámení svědkyně I.Ř. zahájeny úkony tr. řízení s obž. P.em pro výše uvedený zločin. Tytéž poznatky soud zjistil i z protokolu o trestním oznámení (č.l. 20-21). Z protokolu o zadržení (č.l. 24-25) bylo zjištěno, že obžalovaný byl dne 29.10.2017 ve 21:00 hod. zadržen, přičemž se sám dostavil na MOP Letňany s oznamovatelkou I.Ř. . Z rozhodnutí o propuštění (č.l. 31) vyplývá, že dne 31.10.2017 v 13:41 hod. byl obžalovaný propuštěn na svobodu, neboť pominuly důvody pro jeho umístění v policejní cele.

Dle zprávy od Úřadu městské části (č.l. 98) ze dne 7.11.2017 poškozená dosud nebyla vedena v evidenci OSPOD.

Z lékařské zprávy ze dne 2.11.2017 (č.l. 99) soud zjistil, že poškozená byla týž den vyšetřena gynekoložkou. Ze zprávy vyplývá, že hymen poškozené nezletilé se jeví kompletně intaktní, propustnost není žádná, ani po špičku malíčku. Styk nikdy neměla.

Z lékařských zpráv (č.l. 199-202) bylo zjištěno, že obžalovaný je sledován od roku 2010 na plicním oddělení, byl opakovaně vyšetřován pro hubnutí. Nyní je v péči pneumologa, má kombinaci středně těžké obstrukční restriční ventilační poruchy. Funkční postižení je středně těžké až těžké. Dle poslední lékařské zprávy ze dne 21.2.2018 je obžalovaný v poslední době úzkostný, plačtivý, trpí nechutenstvím, proto mu byla předepsána antidepresiva.

Dle faktury za vyšetření poškozené (č.l. 181) ze dne 18.3.2018 byla odběratelce I.Ř. znalce MUDr. Gayovou za psychiatrické vyšetření a potvrzení nemajetkové újmy u poškozené vystavena faktura na částku 20.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

Z faktury za terapii poškozené (č.l. 203) ze dne 21.5.2018 soud zjistil, že G.Ř.. byla vystavena faktura na částku 5.000 Kč za celkem 10 sezení spočívajících v odborném poradenství a terapii s poškozenou.

15. Na základě shora provedených důkazů, hodnocených soudem podle vlastního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, má soud za prokázané, že obž. P. po stránce objektivní i subjektivní posuzovaným jednáním naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 al. 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku. Bylo totiž prokázáno, že obžalovaný v blíže nezjištěné době od roku 2013 do konce roku 2017 v bytě své partnerky nebo na chatě v místě svého trvalého bydliště, kde se zdržoval, v úmyslu dosáhnout vlastního sexuálního uspokojení, využil psychické a fyzické bezbrannosti své nevlastní vnučky, kterou v přesně nezjištěném počtu případů osahával na prsou a přirození nejprve přes oblečení, později i na nahém těle, zasouval jí prsty do přirození a jazykem jí přirození dráždil. Poškozená se tomuto škodlivému jednání obž. nemohla bránit, neboť vzhledem ke svému nízkému věku nebyla dostatečně vyspělá, aby mohla jeho jednání vyhodnotit, domyslet či pochopit a zabránit mu. Tohoto jednání se obžalovaný dopustil, přestože jako dlouholetý přítel babičky poškozené, který poškozenou prakticky již od jejího jednoho roku věku vychovával a staral se o ni, dobře znal její skutečný věk a věděl, že v inkriminované době jí nebylo 15 let. Obžalovaný tedy zneužil bezbrannosti poškozené vědom si své psychické i fyzické převahy a donutil ji k jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, přičemž věděl, že poškozená je mladší patnácti let. Skutečnost, že poškozená bez výraznějších protestů zpočátku akceptovala posuzované jednání obžalovaného, pak rozhodně nelze považovat za dobrovolný projev její vůle. Osahávání přirození poškozené, zasouvání prstů do její pochvy a olizování přirození poškozené mají formu jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží podle odst. 2 písm. a) § 185 tr. zákoníku. V důsledku popsaného jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula **posttraumatická stresová porucha**, projevující se mj. depresivním útlumem, labilitou, poruchou sebehodnocení a dalšími symptomy, kdy dle aktuálních zjištění poškozená není schopná sama fungovat a žít normálním životem a půjde o dlouhodobou záležitost v horizontu let a ještě s nejistým výsledkem, čímž byla poškozené v důsledku jednání obžalovaného způsobena delší doba trvající porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví, a proto jednání obžalovaného bylo kvalifikováno též podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Znalci učinili jasný závěr, že posttraumatická stresová porucha vznikla u poškozené jako následek dlouhodobého jednání obžalovaného, nadto se vyvinula již do chronického stádia a je hodnocena jako posttraumatická stresová porucha těžkého stupně. Zvláště závažný zločin spáchal obžalovaný v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 tr. zákoníku, protože svým jednáním chtěl porušit zájem chráněný trestním zákoníkem. Soud nezjistil žádnou skutečnost, pro kterou by obžalovaný nebyl trestně odpovědný. Právní kvalifikace je odůvodněna způsobem provedení trestného činu.
16. Jednání obžalovaného je společensky škodlivé zejména s ohledem na objekt zločinu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, kterými je právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Tento zájem byl narušen takovým způsobem, že řešení je vyžadováno cestou trestního práva.
17. O vině obžalovaného neměl soud žádných pochybností. Obžalovaný se k tr. činnosti doznal, připustil jednání popsané ve výroku, situaci ovšem zlehčuje, své jednání bagatelizuje a z jeho vystupování je patrné, že ví, že jeho jednání bylo špatné, ale plně si nepřipouští jeho závažnost a škodlivost. Obž. vypověděl, že poškozenou nezletilou osahával a hladil, ale nebylo to pravidelné, a orální pohlavní styk vykonal na poškozené asi ve dvou případech. Jeho doznání je podpořeno i znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie, ve kterém byla znalci jako motivace tr. činu shledána nezdrženlivost obžalovaného v situaci sexuální

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

nouze v souvislosti s blízkostí poškozené, jednalo se tedy o tzv. náhražkové jednání. Znalci u obž. neshledali žádnou z duševních poruch ani sexuální deviaci. Výpověď poškozené soud zhodnotil jako věrohodnou a konzistentní, byla detailní a logická a nebyl prokázán žádný důvod, proč by si poškozené měla vymýšlet. Jako jediný přímý důkaz je výpověď poškozené podporována závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie, kteří popsali osobnost poškozené, vysvětlili, čím si prochází a k jakým následkům u ní došlo v souvislosti s jednáním obžalovaného. Výpověď poškozené také potvrzují i další svědci. Svědkyně I.Ř. mj. popsala, co jí dcera G. sdělila o jednání obžalovaného, a pak shodně jako další svědci z rodiny popsala konfrontaci obžalovaného se zjištěnými skutečnostmi a jeho reakci. Dále popsala i to, jaké dopady mělo jednání obžalovaného na nynější život poškozené.

18. Obhajobu obžalovaného ohledně vymezení časového období konkrétních jednání, soud považuje za účelovou a vyvrácenou provedenými důkazy. Soud vycházel zejména z výpovědi poškozené G. Ř., kterou považuje za dostatečně spolehlivou, aby mohl konstatovat, že k jí popsanému jednání docházelo skutečně během uvedených čtyř let a že jeho způsob i frekvence byla mnohem vyšší, než připouští obžalovaný. Skutečnost, že poškozená nedokázala ve svých 15 letech přesně zařadit a rozlišit popsaná jednání, které se jí udály během 10. – 14. roku věku, je pochopitelná. Je evidentní, že k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží nemohlo docházet pouze poslední čtyři měsíce do června roku 2017, protože jinak by se u poškozené nerozvinula natolik závažná porucha, jaká byla znalci zjištěna. Vzhledem k tomu, že jednání obžalovaného po celou dobu od roku 2013 až do června 2017 v souhrnu naplňovalo skutkovou podstatu trestného činu znásilnění, bylo spojeno stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí a souvislostí v předmětu útoku, je kvalifikováno jako jeden pokračující tr. čin znásilnění, přičemž není rozhodné, zda některé jeho jednání naplnilo pouze znaky základní skutkové podstaty a některé znaky kvalifikované skutkové podstaty uvedeného tr. činu.
19. Při úvaze o druhu a výměře **trestu** vycházel soud z ustanovení § 39 tr. zákoníku. Soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného tr. činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, k možnostem nápravy a poměrům pachatele. Závažnost spáchaného jednání soud hodnotí vzhledem k délce doby jeho páčání a četnosti útoku jako vysokou.
20. K osobě **obžalovaného** soud zjistil, že nebyl dosud soudně trestán ani v ČR ani ve Slovenské republice, nebylo proti němu vedeno ani žádné přestupkové řízení. V rámci úvah o druhu a výši trestu soud hodnotil všechny rozhodné skutečnosti s přihlédnutím k ust. § 38 odst. 1 a § 39 tr. zákoníku, vzal v úvahu i věk a aktuální zdr. stav obžalovaného. Obžalovaný se k posuzované tr. činnosti doznal a pod tlakem rodinných příslušníků se sám dostavil na PČR. Jako polehčující okolnost soud hodnotí to, že obž. napomáhal při objasňování své tr. činnosti (§ 41 písm. l tr. zákoníku) a také jeho dosavadní bezúhonnost (§ 41 písm. o) tr. zákoníku). Současně soud vzal v úvahu i to, že obžalovaný postrádá jakoukoliv sebereflexi a své jednání bagatelizuje. Znalci dospěli k závěru, že na motivaci činu se uplatnila osobnost obžalovaného, jeho nezdrženlivost v souhře s okolnostmi, kterými byly sexuální nouze a blízkost poškozené, obž. odmítá, že by jej motivovalo sexuální vzrušení. Obžalovanému přitěžuje, že v páčání trestné činnosti pokračoval delší dobu, více než čtyři roky, šlo o jednání opakované, dlouhodobé, v čemž soud spatřuje přitěžující okolnost podle § 42 písm. m) tr. zákoníku. Trestní sazba stanovená v § 185 odst. 3 trestního zákoníku umožňuje za popsané jednání uložit trest odnětí svobody na pět až dvanáct let. Za adekvátní trest soud považuje trest odnětí svobody ve výměře pěti let, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Tento trest je zcela přiměřený jeho účelu a zejména dostatečně citelný, aby obžalovaného přiměl k nápravě a působil na něj tak, aby se dalšího

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

páchání tr. činnosti v budoucnu vyvaroval. Podmínky pro aplikaci § 58 tr. zákoníku, tedy mimořádného snížení trestu, v tomto případě soud neshledal. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku s poukazem na čl. II odst. 2 zákona č. 58/2017 Sb. s tím, že jeho umístění na konkrétní oddělení s diferenciovaným stupněm zabezpečení provede na doporučení odborné komise podle míry vnitřního a vnějšího rizika ředitel věznice.

21. **Poškozená G. Ř.** se prostřednictvím zmocněnkyně řádně a včas připojila k tr. řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 500.000 Kč a dále náhradu za náklady na psychoterapii ve výši 5.000 Kč a za zpracování znaleckého posudku na vyčíslení nemajetkové újmy ve výši 20.000 Kč. Soud při posuzování vycházel z ust. § 2956 občanského zákoníku, podle něhož vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil, jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Vzhledem k tomu, že soud neměl o nároku poškozené na náhradu škody pochyb, uložil obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinnost nahradit škodu poškozené G.Ř. ve výši 5.000 Kč. Dále soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené G.Ř. nemajetkovou újmu ve výši 369.409 Kč. K přiznané částce u nemajetkové újmy soud dospěl tak, že k částce vygenerované znalkyní (v nejnižší shledané míře) za ztížení společenského uplatnění ve výši 217.299 Kč, připočetl dvakrát 76.055 Kč, tedy dvakrát 35 % za každou z modifikací, které znalkyně uvedla při hl. líčení, tedy modifikaci věku poškozené a její bezbrannosti. Součet těchto tří částek pak činí 369.409 Kč, což je částka, kterou soud považoval za adekvátní vzhledem ke všem zjištěním, která byla učiněna, i s přihlédnutím k zásadě spravedlivé únosnosti vzhledem k osobě obžalovaného a jeho majetkovým poměrům. Se zbytkem uplatněného nároku pak soud odkázal poškozenou podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních. K uplatněnému nároku za náklady za zpracování znaleckého posudku k vyčíslení nemajetkové újmy ve výši 20.000 Kč soud konstatuje, že jde o náklady spadající do režimu ustanovení § 154 trestního řádu, tedy náklady potřebné k účelnému uplatnění nároku poškozeného v tr. řízení, které lze uplatnit až po právní moci rozsudku.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může napadnout odvoláním:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost tohoto výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený má možnost požádat u soudu prvního stupně o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody.

Praha 31. srpna 2018

**JUDr. Hana Hrnčířová v. r.**

předsedkyně senátu